

מערכת ערב רב | חדשות והודעות | 08/02/2023

חנאן אבו-חסיין ומריה סאלח מחאמיד הן זוכות פרס רפפורט לאמנות לשנת 2023

סך מימון התערוכות לזוכות יעמוד השנה על 90,000 דולר. כל זוכה תתרום עבודה לאוסף רות וברוך רפפורט לאמנות ישראלית

שיתוף 2

פוסט

חנאן אבו חסיין, ללא כותרת, 2021, צילום: אירה פרוחורובה

חנאן אבו חסיין היא זוכת פרס רפפורט לאמנית בכירה לשנת 2023. מריה סאלח מחאמיד היא זוכת פרס רפפורט לאמנית מבטיחה לשנת 2023.

שווי הפרסים לאמניות הזוכות הוא בסך 140,000 דולר: הפרס לאמנית הבכירה כולל 35,000 דולר שיוענקו לאמנית עצמה ומימון תערוכת יחיד במוזיאון תל אביב לאמנות, מלווה בקטלוג. הפרס לאמנית מבטיחה כולל 15,000 דולר שיוענקו לאמנית עצמה ומימון תערוכת יחיד במוזיאון תל

אביב לאמנות, מלווה בקטלוג. סך מימון התערוכות לזכות יעמוד השנה על 90,000 דולר. כל אמנית זוכה בפרס תתרום עבודה לאוסף רות וברוך רפפורט לאמנות ישראלית.

חנאן אבו חוסין, צילום: סיגל גליל

נימוקי השופטות פרס רפפורט 2023: חנאן אבו-חוסין נולדה ב-1972 באום אל-פחם, חיה ויוצרת בירושלים. השלימה תואר ראשון באמנות בבצלאל אקדמיה לאמנות ועיצוב, ותואר שני בתולדות האמנות באוניברסיטה העברית, ירושלים. הציגה תערוכות יחיד והשתתפה בתערוכות קבוצתיות בארץ ובעולם.

חנאן אבו-חוסין עוסקת בחינוך, מרצה במכללת שנקר ובסמינר הקיבוצים ומובילה פרויקטים אמנותיים שעיקרם שיתוף פעולה ערבי-יהודי בירושלים המזרחית. התמודדות עם החזיתות השונות בחייה, ביצירתה ובעבודתה החינוכית, באה לידי ביטוי באמנותה ומאבקה לשינוי של תבניות-עומק חברתיות ומגדריות.

גוף העבודות של חנאן אבו-חסיין עומד בסימן הריבוי. לעומת אתוס הצמצום המודרניסטי שרווח באמנות המקומית, עבודתה מציבה גודש, עודפות וחזרה, שבאמצעותם היא מנסחת עמדה אמנותית ותרבותית מובהקת. במיצביה רחבי היריעה היא עושה שימוש במגוון רב של חומרים ובסוגי מדיה שונים, בהם פיסול, ציור, וידאו, סאונד ומיצג. החופש התחבירי מהותי ליצירתה הדיאלוגית, המעלה שאלות בוערות הנוגעות לכל מי שזהותו הרב-ממדית נתונה לכפייה, צמצום והאחדה.

יצירתה של אבו-חסיין זכתה להכרה בפרסים רבים, בהם פרס לאמנית מצטיינת ע"ש בקי דקל מטעם העמותה לחקר אמנות נשים ומגדר בישראל (2019), פרס שרת התרבות והספורט בתחומי האמנות הפלסטית (2014); פרס אמן מורה (2011), פרס עידוד היצירה מטעם משרד התרבות והספורט (2010), פרס אמן צעיר מטעם משרד התרבות והספורט (2005), פרס קרן התרבות אמריקה-ישראל (1998; 2002), ופרס היינריך בל (2002).

מריה סאלח מחאמיד, צילום: איתן מיקוצקי

מריה סאלח מחאמיד חביב-אללה נולדה ב-1990 באום אל-פחם, חיה ויוצרת בעין-מאהל. בוגרת מכללת אורנים לחינוך והוראה. הציגה תערוכות יחיד במוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית, בגלריה מאיה, תל-אביב, בית האמנים, ירושלים ובגלריה לאמנות אום אל-פחם.

סיפורי הבדים הנטוויים בעבודתה של מריה סאלח מחאמיד, אינם בדיה, הם נטוויים בחייה האישיים ובחיי משפחתה, ובמגילות בד ארוכות הנפרשות על רצפת הסטודיו. ציוריה המונומנטליים עוטפים את קירות חלל התצוגה ומהדהדים שפה סמלית, מורכבת מדפוסים ארכיטיפיים-קדומים כגון דמות האם, ומסמלים אישיים ותרבותיים כמו סוסים, מוניטור ומצלמות אבטחה. סאלח מחאמיד מציירת על פי רוב בגירי פחם, הד לעיר הולדתה אום אל-פחם (אם הפחם), ומותירה על פני השטח עקבות של פעולת הגוף על הבד, טביעות רגליה וכפות ידיה. מיצבי הציור שיצרה הקהל בראשית דרכה האמנותית, מרחיבים את

הגבולות של פורמט הציור, תוחמים מרחב של השתהות, ומאפשרים לצופים להיטמע במראות היברידיים דמויי חלום, המהווים בה-בעת עדות מפוכחת למציאות פוליטית וחברתית שסועה ומורכבת.

מריה סאלח מחאמיד היא זוכת פרס ביאטריס קולינר לאמן ישראלי צעיר מטעם מוזיאון ישראל (2021-22), פרס הצטיינות במכללת אורנים (2017), ופרס קרן הכט ליוצרים צעירים מטעם מוזיאון עידית וראובן הכט, אוניברסיטת חיפה (2015-16).

חבר השופטות בועדת פרס רפפורט לאמנות לשנת 2023: טניה כהן-עוזיאל, מירה לפידות, דלית מתתיהו, עירית רפפורט, דרורה דומיני, רבקה סקר ועדי גולדנר.

הודעות וחדשות חדשות והודעות חנאן אבו חסיין מוזיאון תל אביב לאמנות מריה סאלח מחאמיד פרס רפפורט

שיתוף 2

פוסט

מיון לפי הישנות ביותר

0 תגובות

הוספת תגובה...

פלאגין התגובות של פייסבוק

2 תגובות על חנאן אבו-חסיין ומריה סאלח מחאמיד הן זוכות פרס רפפורט לאמנות לשנת 2023

הפרס ניתן לנשים ראויות. אבל הכל הכל נשמע כמו טקסטים מכניים לעוסים שנוצרו בבינה מלאכותית תוך התאמה מלאה לרוח הזמן ולפוליטיקלי-קורקט הפוגרסיבי- שש נשים בוחרות שתיים אחרות וערביות. היש מיושר יותר מכך ונכון יותר ? חברות הועדה ודאי חזרו הביתה גאות ומלאות בעצמן ובעוז רוחן. אני במקום השתיים הייתי נעלבת. איך לא חשבו להכניס אישה נוספת לועדה, אולי מהפזורה הבדואית ואז הכל היה מושששששששששש. ובשנה הבאה- בלי להעלב בבקשה, ינתן הפרס בידי שישה זכרים – חברי ועדת השיפוט, לשתי/ני טרנס-ג'נדריות/ים. האמנות הפכה לסמן הכי מובהק למגה שמרנות. (רק אל תגידו מומיה, אלא בנאדם חנוט).

מכת בכורות

אמנית המחאה שחיה בין אום אל פחם לקייב

מריה סאלח מחאמיד • אמנית • בת 31 • גרה בעין מאהל

לעקוב

מאי פלטי

28 באוקטובר 2021

למה אני?

האמנית מריה סלאח מחאמיד, בוגרת מכללת אורנים, עוסקת ברישום וציור בפחם במימדים גדולים, תחריטים ולאחרונה גם מיצב. המיצב האחרון שלה, "תגובה הולמת", הוצג בגלריה "העמקים" בקיבוץ שער העמקים בצפון הארץ באוצרות רות אופנהיים. "ציירתי ישירות עם פחם על הקירות ובחלל הסטודיו הוצבו אובייקטים, בעיקר הריסות של בתים", היא מספרת. "שברי בטון, בלוקים, כבלים, צנרת, קרמיקה, חול ועוד הרבה דברים שהועמסו מהכפר ברכבים על ידי בעלי, אבא שלי ושאר בני המשפחה שעשו עבודת סבלות מאוד קשה. בזכותם הצלחתי להקים את התערוכה. הרעיון הגיע מצילום של ילד ואחותו, במהלך המבצע האחרון בעזה, שמחזיקים דג זהב בצנצנת זכוכית בתוך הריסות הבית שלהם".

מריה סאלח מחאמיד. מוזיאון תל אביב רכש צילום: גיא נחום לוי

למה ואיך בחרת באמנות?

"אני יוצרת מתוך דחף פנימי, נוגעת בכאב ובתקווה, בפוליטיקה, בענייני החברה הערבית במיוחד. פשע משתולל בלתי פוסק ונשק בלתי חוקי, עניין שרק לאחרונה המדיה מתייחסת אליו. אני עוסקת גם בנושא המחסום הפיזי והנפשי, כיסוי עיניים, בנייה והרס, אימהות. הזהות המורכבת שלי איפשרה לי להסתכל על העולם מכמה זוויות - אבא שלי ערבי ואמא שלי אוקראינית. למדתי להנות מהמורכבות הזו. זה מאתגר לחיות באום אל-פחם עם מנטליות אוקראינית ובאופן מוזר

להרגיש בבית כשאני מגיעה לקייב. אמא שלי, לודמילה, הייתה מהזרות הראשונות שהתחתנו עם גברים מאום אל פחם ועברו לגור בעיר, עד היום אני לומדת מההסתגלות שלה לחברה, לעיר, לדת, לזהות, ללאום ולשפה, שהיו זרים לה לחלוטין. אני עובדת על תערוכה קבוצתית שתוצג בגלריית אום אל-פחם בפברואר בשנה הבאה, אותה אני מקדישה לאימא שלי, על המעבר שלה מקייב ושילוב התרבויות והעולמות השונים לגמרי במהותם תחת קורת גג אחת".

החיים עצמם

היא נולדה וגדלה באום אל-פחם. יש לה שני אחים, היא נשואה מזה שנתיים לראמי ואמא של לונה, בת שמונה חודשים. "זוגיות זה דבר מאוד חשוב, וההצלחה שלה מבוססת על כבוד הדדי ותמיכה. המשפחה שלי היא שמחת החיים שלי. הם מאוד מאמינים בי, מלווים אותי כמעט בכל מה שקשור לאמנות שלי".

עם כל הקושי שמתבטא בעבודות שלי אני משתדלת לרוב להשאיר ניצוץ של תקווה. אני רוצה שאמנות תהיה חלק אינטגרלי מהחברה הערבית-פלסטינית,

מונגשת וזמינה"

מריה סאלח מחאמיד

גם לאום אל-פחם יש מקום ביצירות שלך.

"חוויתי אירועי ירי ורציחות כחלק משגרת החיים שלי. ב-2018, עוד לפני שהמצב החמיר בשנים האחרונות, ציירתי את "שוף" שהוצגה בבית האמנים בירושלים והיום היא באוסף מוזיאון הרצליה. ציירתי בפחם נשקים, משטרות. ביקורת על המציאות העגומה של קלות האצבע על ההדק ושפיכות הדמים. לצערי העיר מצטיירת כלפי חוץ כמערב פרוץ, אלים ופרימיטיבי. כשנכנסים לעומק זו עיר שופעת תרבות והיסטוריה, אהבת הזולת ונדיבות. עם כל הקושי שמתבטא בעבודות שלי אני משתדלת לרוב להשאיר ניצוץ של תקווה. אני רוצה שאמנות תהיה חלק אינטגרלי מהחברה הערבית-פלסטינית, מונגשת וזמינה".

את יוצרת בעיקר בפחם, למה בחרת דווקא בחומר זה?

"הוא נמצא בשם העיר שלי (יהאמא של הפחם). אני יוצרת איתו כבר שנים. במהלך היצירה אני ממש 'נכנסת' אליו ונהיית חלק בלתי נפרד ממנו. הפעולה הפיזית הזו היא כמעט פרפורמנס. אין לי סקיצה ראשונית, אני יוצרת מהבטן וחשוב לי לחוות ולהרגיש את העבודה. הרבה כתמים לא מתוכננים נוצרים במהלך היצירה ואני אף פעם לא מסתירה או מעלימה אותם".

מה עכשיו?

"היצירה 'מוניטור' שהוצגה בארטפורט ונרכשה לאחרונה על ידי מוזיאון תל אביב, התייחסה בין היתר להריון הראשון שלי וללידה. לאחרונה יצרתי עבודה הנקראת 'מות הבן' שמוצגת כעת במרכז התרבות 'תאו' בהרצליה. היצירה נוגעת בפחד מאובדן, הורות, אהבת ודאגת האם. הייתי רוצה לקדם תרבות של אמנות בחברה הערבית, ומקווה שבעתיד אזכה לעלות להציג בחו"ל ובמיוחד בקייב".

לחצו לקבלת עדכונים בנושא:

[+ אמנות](#)
[+ ערבים](#)
[+ פלסטינים](#)

הצג עוד

מערכת | הנהלה | מדיניות פרטיות | תנאי שימוש | צרו קשר | רכשו מינוי | ביטול מינוי דיגיטלי | שאלות ותשובות | פרסמו אצלנו

חדשות, ידיעות מהארץ והעולם - הידיעות והחדשות בעיתון הארץ. סקופים, מאמרים, פרשנויות ותחקירי עומק באתר האיכותי בישראל

© כל הזכויות שמורות להוצאת עיתון הארץ בע"מ